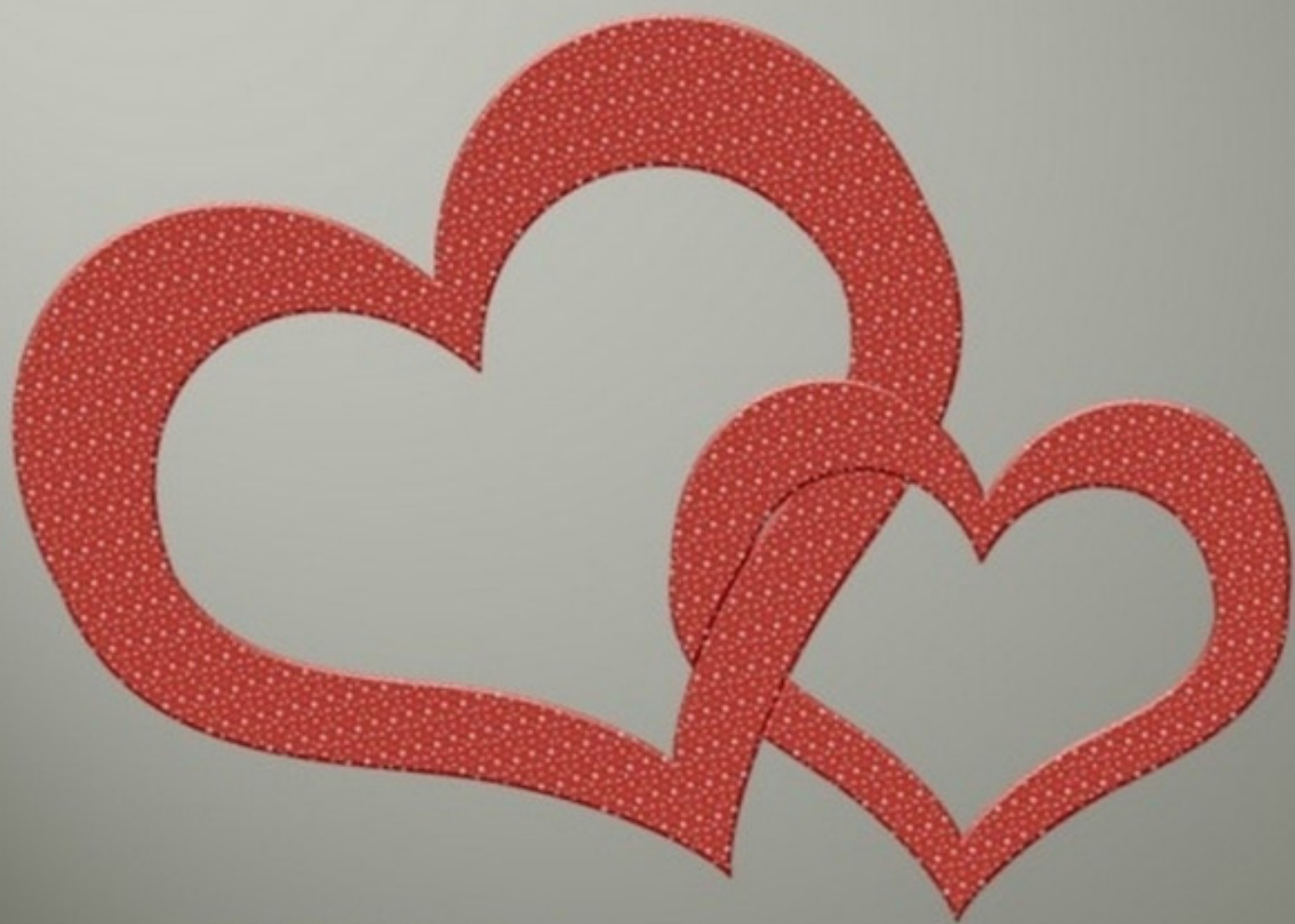


МАРУШКА Р. ШАБАХ



ВРЕМЕ

ДА СЕ

ОБИЧАМЕ

МАРУШКА Р. ШАБАХ
ВРЕМЕ ДА СЕ ОБИЧАМЕ

chitanka.info

ТВОЯТ ДЪЛЪГ ПЪТ КЪМ МЕН

*Не те познавам,
нито зная кой си,
но усещам,
че търсиш мен.
Във всеки твой ден,
из различни места,
в непознати лица,
И не спираш...
Ти знаеш — някъде ме има.
Времето скъсява дистанцията помежду ни,
а Съдбата все повече ни доближава.
И щом тя ни срещне,
и в очите ми щом погледнеш,
щастлив
ще намериш
най-после и себе си!*

С НЕГО

*Тук, далече, на край света,
но близко до много неща.
Тук, в пламъците
с усещане на живот.
Тук, загърбила много,
но открила всичко.
Тук.
С него.*

ПРЕДИ ДА ПАДНЕ ЗАВЕСАТА

*Всеки ден по малко умираме,
всеки час нещо недовършваме
едни и същи сезоните гонят се,
а годините
се връзват в лицата ни.
Животът ни — самотна лодка
в океана на вечността
люлее ни шеметно
до началото на залеза.
В един последен наш час
глава назад ще обърнем.
И ще бъдем щастливи с изживяното,
или нещастни заради пропуснатото.*

После тъмна завеса ще падне...

СЪЛЗИТЕ

*Разплакани стъкла
разплакани дървета
разплакани къщи
разплакано небе,
разплакани птици,
разплакан хоризонт,
разплакани лица,
разплакан свят
чрез сълзите си
виждам...*

С МЕН НЕ ТАКА, ЛЮБОВ

*Ненадейно като мощно торнадо
грабна ме към небесата,
завъртя ме в спиралата си
и ме тръшна бездиханна на земята.*

*Като хищник настървен
се хвърли върху мен
захапа ме, разкъса ме, уби ме
остави ме в агония...*

... и си отиде.

*Събрах пъзела на сърцето си,
за да мога отново
и без теб да живея.*

НЕ ЗАКЛЮЧВАЙ ВЯТЪРА

*Искаш да уловиш вятъра,
да си му господар,
да го затвориш зад тежка врата —
само теб да освежава.*

Искаш да оковеш вятъра...

*Как се осмеляваш?
Не подценявай силата му,
с която ще те обрули
решиш ли да го вържеш.*

Не ме предизвиквай!

СЛАДКО Е УМИРАНЕТО

*Плъзгаш нажежени ръце
по голото ми тяло.
Дъха ти лиже
лицето ми.
Устните ти — хищно
хапят плътта ми.
Очите ти — хипнотизиращи
ме поглъщат.
Властно ме покоряваш!
Издигаш ме над вълни,
политам към небеса,

... колко е сладко умирането.*

ПАК В БУРГАС

*И отново е лято
и отново сме заедно тук.
Понякога сме много, понякога малко.
Някои от бедност, други напук.*

*И Бургас като шарена рокля
се разпъва и големее
от глъч, музика и светлина.
Бриз галъовно се смее.*

*И на бургаските капани
си спомняме за мечтаното,
от морето окъпани.
И силни като мачти.*

МИГ ЗАБРАВА

*Влязох в църква.
Свец запалих
и коленичих пред икона.
Без молитва
вяра
или прошка.
Просто миг забрава.
И спокойствие за сълзите ми.*

БЕЗИМЕННИЯТ

*Безмълвно изкрещях
Името на безименния.
Тишината проговори.
От много гласове оглушах
Някой ме търсил
и викал името ми.*

...

Не вярвам на мъглата.

ХЕЙ, ИМА ЛИ НЯКОЙ

*Има ли в тъмното някой?
Мракът лепне като влага.
Къде съм?
Вървах след светлина,
бяхме двама,
а останах сама.
Хей, има ли някой?
Тишина, тишина...*

С БЛАГОДАРНОСТ

*Благодаря ви приятели за стрелите,
които по приятелски забихте в мен.
Така най-много боли,
сякаш е настъпил последният ми ден.*

*Благодаря ви за болките, които ми причинихте,
за пенебрегването — твърде съзнателно,
за обидите, направени лицемерно —
от това само вие загубихте.*

*Благодаря ви врагове за милувките
и за истините, които ми казвахте.
Вие в очите ми се издигахте,
защото ги нямаше преструвките.*

*Благодаря ви за вниманието
и за топлината, която ми дарявахте.
За това, че себе си зарязвахте,
и се задоволявате с мълчание.*

ПО ПЪЛНОЛУНИЕ

*Винаги по пълнолуние,
когато вълци страшно вият
при теб ще идвам като вещица —
с разкъсани дрехи, развети коси
и пламтящи очи
Ще те търся и ще те намирам.
Постелите ти ще подпаля
И ще те вдигна до чудни небеса,
та чак ще мислиш, че е сън.
На зазоряване
пияна от любов ще тръгвам.
Богиня,
вещица или видение —
аз винаги по пълнолуние
ще прогонвам съня ти.*

ОБРЕЧЕНА

*Един поглед разсъбличащ,
една усмивка самоуверена,
един допир в опиянение въвличащ,
една дума дълбоко премерена.*

*Един пейзаж, мечти навяващ,
една нощ, отрицваща любов,
един мъж, неудържимо влудяващ,
една жена, обречена на неговия зов.*

ПОДАРЪК ЗА ТЕБ

*Когато изгрее пълнолуние
и звезди падат от небето
когато вятър отвори прозореца ти,
тогава буден очаквай ме.*

*Ще дойда в призрачна одежда,
в косите с уханни цветя,
в ръце ще нося светлина
и любов — подарък за любовта.*

СТРАСТ

*Като прегладнели вълци —
настървени мисли.
Нахапана луна
гледа безсрамно —
настръхнал като
озверяло животно миг.
Нощта шумно примлясква
и игриво близва луната.
Две тела се мятат в страст.
Експлозия...
В очите се показва смъртта,
а луната се хили
съпричастно.*

ПРЕДАТЕЛ

*Ти ли беше целувал устните ми?
Ти ли беше галил косите ми?
Ти ли изричаше най-нежните думи?
Ти ли ме прегръщаше?
Ти ли ме обичаше?
Теб ли аз обичах?...
Сега виждам един лош непознат —
той с предателства и думи ме
ранява и убива.
И цветята на любовта
грубо тъпче и мачка.
Дали защото си ти,
боли толкова много?*

ВЪРВИ СИ

*Не те спирам — върви си!
От мъка няма да рухна,
на обидите няма да отвърна
и за чашите не ми пука!
Друго между нас ти счупи.
Можеш ли сега да ме обичаш
такава, каквато ме наричаш?
Не мога да не те отпратя —
ти току-що прекърши ми душата.
Върви си и затвори вратата!*

ТРИУМФ НА ГОРДОСТТА

*Сега сме врагове.
Сега думите са куршуми,
сега с ръцете си хвърляме кал
и стръвно се дебнем!
Война между две губещи
отчаяни души...
И гордостта триумфира!*

МАМО

*Събувам обувките си пред познатата врата,
тихо като крадец на пръсти влизам.
В слепоочията ми пулсира очакване.
Часовник някъде тиктака,
а времето сякаш е спряло за мен.
Плахо и виновно отварям другата врата,
зад която някой вече се вълнува.
Ръце събират се в прегръдка.
Очи росят...
Мамо, аз се върнах!*

ЖИВОТ ПОД НАЕМ

*Опитваме напразно
да спрем пълзенето
в сивата прах.
Опитваме да вдигнем
главите клюмнали
Поне да зърнем звездите.
Болка вече не усещаме,
Гневът е заместен с бездушие.
Сломени и примирени,
живеем под наем в бунището
и плащаме със себе си.*

НЕ ПАДАЙ

*Когато се чувстваш безсилен
и отречен от отречените.
Когато мислиш че си роб
на омразата на обречените...
Надскочи себе си!
Дори и да паднеш.*

КЪДЕ СИ

*Вятър пресушава
дъжда от сълзите.
Изгубени листа
се впитат в косите ми.
Моят поглед тъжно се взира
да открие други очи.
Стрестнато изкряскват птици
от вика на покаяла се душа.
Къде си? Къде си, моя светлина?
Гласът се сблъсква с тишина,
Сама...
Пред собствената си стена
и пред голготата
на късното признание.*

АКО НЯКОГА СЕ СРЕЩНЯМ

*Ако някога се срещнем...
Ще те позная ли?
Ще ме познаеш ли?
Ще ни върне ли времето
години назад...
Дали ще си спомним?
Дали ще паднем в прегръдките си
раздвоени,
объркани...
Дали ще махнем с лека ръка
над всичко, което досега сме създали?
Заради онова време,
в което сме били най-щастливи,
най-истински,
най-живи...
Ако някога се срещнем...
Дали?*

ЛЪЖИ МЕ

*Моля те, лъжи ме, лъжи ме!
Казвай ми най-хубавите неща,
с най-топлите думи...
О, да, прави го и не се свени!*

*Щом вратата ти отворя,
разтвори обятия и ме лъжи.
Къде си бил или какво си правил
не ме интересува, не важи!*

*И каквото и да казваш —
вярвам ти. О, как ти вярвам!
Лъжи ме, моля те, лъжи ме!
Как иначе ще мога още да мечтая...*

ЩЕ ПОСТРОЯ ХРАМ

*Толкова мръсотия в душите,
толкова пошлост и студенина
в мислите, в думите...
Къде са им молитвите?
Къде са им сълзите?
Ледени са им сърцата.
Ще ти построя храм
от любовта ми
и от бяла светлина.
Крилати, чисти чувства
ще го вдигнат и издигнат
над всичко грозно и гримирано.
От ухаещи рози
ще ти направя олтар
и сутрин, когато се събуждаш,
ще виждаш рая.
Ще построя храм
от любовта си
и от бяла светлина —
за теб и мен.*

ДО БОЛКА ТЕ ОБИЧАМ

*До болка те обичам,
не разбра ли?
Няма ли на мъките ми край?
Летя към теб с обятия разтворени,
но чувствата ти са за мен заключени.
Боса вървя из речни дълбини,
на земята с плач се свличам
и проклинам дните, в които ме плени.*

А ДЕТЕТО?

*Любовта дойде страстна.
Любовта беше прекрасна!
Любовта си отиде бясна...
Остана малкото креватче,
със спящото дете...
И един стол.
Детето търсеше и втория
с очи — изплашени и тъжни...
Любовта и него не пощади.*

НА ДУЕЛ С ЛЪЖАТА

*Пресмехулното лице на лъжата
ме гледа тържествуващо
с изцъклени, студени очи.
Вони!
Предизвиква ме на дуел
с истинското, което ми открадна.
И се смее на болката ми.
Омраза и погнуса тресат съзнанието ми.
Насреща ѝ се изправям —
тя се наежва в лъжлива невинност
и очаква да започна битка.
Колко е грозно лицето ѝ...
С ръка замахвам и просто си тръгвам.
А тя се срутва
в самосъжаление.*

ЩЕ ТЕ ЗАБРАВЯ

*С нож ще изрежа
мислите си за теб,
ще ги зароя —
да не ме търсят.
Във вино ще отрова спомените,
стиховете за тебе ще изгоря.
После на бял лист ще напиша:
Беше толкова хубаво! Свърши!
И ще си тръгна чиста.*

ДЪХ НА ЦЕЛУВКИ

*Събличам се бавно,
обърнала гръб на срама,
захвърлила всякакво благоприличие
пред прага ти.
После лягам до теб.
Ти си щастлив!
И дяволски ме обичаш!
Ръцете не питат,
устните жадно се впиват.
На зазоряване ще тръгна
и ще се слея с тълпата,
а по устните ми ще горчи
медът от твоите целувки.*

ВРЕМЕТО

*Времето...
Все не достигаше...
Денят ни уморяваше,
нощта ни приспиваше.
Живеехме егоистично
в собственият си свят,
без време за другия.
Загубихме се в ежедневност,
разминавания и мълчания.
Къде остана времето да се обичаме?*

КАК ДА ПРОСТЯ

*Върна се,
изморен от разстояния,
побелял от самота.
Върна и спомените,
измачкани от криене по ъглите.
Почука на сърцето ми.
То не отговори —
свикнало без любовта ти.
Сведе глава
в очакване на прошка.
Но има ли прошка за убийство
на любовта?*

С ДУМИ МИГА НЕ РУШИ

*Замълчи!
Не казвай нищо,
от което да боли!
Не искам и да зная
за разочарованията,
за мечтите ти...
Дали си ме чакал,
дали за мен си плакал,
мислил и тъгувал?
Не искам да зная!
Подръж още миг ръката ми!
Не говори!
С думи мига не руши!
В него
сме предишните!*

НАМИРАМ ТЕ

*Жадна идвам —
от теб да се напия.
Гладна идвам —
на теб да се наситя.
Уморена идвам —
при теб да си почина.
Дива идвам —
да бъда покорена.
Като заблудена вълна
намирам брега си.
Теб!*

СТРАСТ Е

*Да бе омраза —
отдавна да е изтляла
да бе любов —
отдавна да е утихнала.
Страст е!
Необузdana,
приливаща,
никога не заспиваща.
Като два вулкана тлеят телата ни.
Страст е!
И все пак някаква хармония красива!*

ЛЪЖАТА

*Разкъсани дрехи.
Нахапана плът.
Кървави дири от рани...
Прогонена,
охулена,
омърсена и оплюта,
куцайки върви
от никого нежеланата
голата истинска истина.
Триумфира лъжливата —
тази, която всеки гримира
така, както иска да види.*

*А тя самата — отдавна е забравила:
била е истина!*

ГОЛИ

*Голи се раждаме...
После крадем,
лъжем,
раняваме,
купуваме се,
продаваме се,
всичко правим,
всичко даваме
за пари...
А голи умираме.*

АКО ТИ НЕ СЕ ВЪРНЕШ

*Ден след ден,
нощ след нощ,
сърцето ми за теб плаче.
Напразни надежди —
само теб искам и чакам.
Очите ми се нагледаха
на прелетели сезони,
на безбройни тълпи...
Но теб, мили мой, не видяха.
Косите ми разбъркани кой ще погали?
И кой сълзите ще спре?
Кой за ръка ще ме поведе
и любов ще ми даде,
ако ти не се върнеш?*

ВИК НА ДУПАТА

*Беснееща буря облада въздуха,
засипа го с листа и прах,
черни облаци замацаха небето,
светкавица изтреця —
всички я чува.
Предсмъртен вик на нечия душа —
чак въздухът се сви от болка...
Хората...
Те чуват само с ушите.*

ОГЪН МОМИЧЕ

*Внимавай! Огън момиче съм!
Топли се отдалеч и се пази от искрите —
да не подпалят дръзките ти ръце!
Внимателно ме подклаждай,
с не какви да е съчки,
с не какви да е дърва,
но не мисли, че огън вечно ще имаш.
Понякога само росата от хладни думи
може да ме направи пепел...*

ТАНЦ ПОД ДЪЖДА

*Разкъсала оковите на омразата,
танцувам шеметно,
сякаш Бог ми е заповядал!
С боси крака тъпча спомени.
И танцувам, танцувам...
От очите сълзи извират,
попили в себе си лоши думи.*

СВЕТКАВИЦА!

*За миг — два боси крака
и тяло на змия.
Дъжд ми е сълзите...*

*Още, още, още дъжд,
за да се пречистя.
Ще танцувам,
докато прогоня омразата.
Ще танцувам... прераждайки се.*

САМО НА ДУМИ

*Ти заговори сърцето ми.
То те чу.
То искаше да ти отвърне.
Думите ти се оказаха
само думи...*

В ТОЗИ ЖИВОТ

*Аз не искам
в друг
живот да те обичам,
надявам,
чакам,
тичам.
Искам те сега и тук!
Всичко с теб да бъда.
Искам да горя,
а не да тлея.
С теб до мен
да полудея!
И живея.*

ЩЕ СЕ ВЪРНЕШ

*Никога няма да можеш да ме забравиш!
Колкото и да ме сравняваш.
И да искаш да избягаш,
няма да можеш да ме забравиш.
Подобна като мен ще търсиш,
а вече знаеш — няма да намериш!
Единственото ти спасение е
да се върнеш.*

НЕ ПОГЛЕЖДАЙ ДЪЛБОКО В ОЧИТЕ МИ

*Не поглеждай дълбоко в очите ми —
ще се удавиш!*

*Ще видиш нежна пролет,
ще чуеш песни на сирени,
ще усетиш копнежа на бриза,
ще съзреш хоризонт многоцветен,
небе, обляно със звезди,
слънчево море...*

И любов...

*Не поглеждай в очите ми зелени —
те са опасни, дори засмени.*

*Попаднал във водовъртежа,
ще потънеш.*

КОПНЕЖ

*Не от дъжд е мокро лицето ми.
Не е морска бурята,
която брули в сърцето ми.
С тъжен поглед хоризонта поря,
но далече е морето, далече е ...
Очи затварям и съм на брега.
Нежна пяна нозете ми гали
и шепот на вълни ме залюлява
в солени летни дни.
Топъл бриз косите ми сплита
И затворени спомени
като миди черупки отварят.
Гларус стреснато изкрясква
и всичко се стапя в мъгла.
Колко много тъга в копнежа
да се завърна
при спомена!*

ОТНОВО

*Мислех, че съм те забравила,
а сега си пред мен.
Случайна среща на някаква улица...
И си толкова реален,
че изпадам в нереалност.
Разминаваш ме неразпозната.
Изкрещявам името ти.
Доближаваш ме...
Ти! Ти ли си?
Времето е обезличено.
Съдбата реши
отново
да бъдем аз и ти.*

МАХНИ СЕ, ЛЮБОВ

*Странна сме компания —
аз разплакана, ти усмихната.
Аз уморена, съсипана, ти —
неостаряваща, силна.
В ръцете ми лежи прах,
ти в твоите — мен държиш.
Остави ме! Махни се!
Какво още искаш от мен?
Всичко ти дадох —
красота, вяност, душа...
За теб дишах и живях.
На пиедестал те поставих.
Сега гоня те...
А знам —
утре ще моля
да се върнеш.*

ПТИЦА

*Душата
ми е птица.
Сърцето ми —
море голямо.
Крилете ми —
Пречупени
от ледни бури.
Вятърът ме носи над вълните...
Крилете щом заякнат
и раните преболят,
ще литна пак нагоре,
към светлината...*

Издание:

Автор: Марушка Р. Шабх

Заглавие: Време да се обичаме

Издател: Фондация Буквите

Година на издаване: 2018

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/9745>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.